

[Albertsen.]

sentanter for de mindretal, man her interesserer sig særlig for. De er repræsenteret i de lokale valgte forsamlinger, de er repræsenteret i den regering, der er tale om, de har en indflydelse og en tryghed, som gør, at de har været enige i den holdning — selvfølgelig kan der være afvigelser — der er indtaget, når der har været mulighed for at udøve indflydelse herpå, som der har været ved adskillige lejligheder.

Det er også ganske karakteristisk, hvad hr. Sigsgaard sikkert ikke er uvidende om, at der befinder sig et meget, meget stort antal studerende fra Biafra i en lang række europæiske og andre stater. Disse er for langt, langt størstedelens vedkommende ganske enige i den holdning, som den biafranske regering har indtaget; det er mennesker, som er uden for tryk, uden for direkte indflydelse fra den biafranske regering, og som derfor frit kan vælge, og de har altså valgt for deres vedkommende. Når jeg tillod mig en bemærkning før med henblik på vurderingen af betragtningen, var det altså på baggrund af bemærkningerne her. Jeg vil meget henstille, uanset hvad man nu ellers måtte have sympati for, at man i det mindste undlader enhver form for sammenligning mellem det, der er sket i Biafra-Nigeria-konflikten, og det, der skete i Katanga, for disse paralleller er ganske irrelevante.

(Kort bemærkning).

Sigsgaard: Jeg har ikke påstået, at Ojukwu stod alene. Det er klart, at hans synspunkter deles af i hvert fald den del af ibofolket, der befinder sig i det, man i dag kalder Biafra, og det er naturligt, fordi der kan påvises oplagte bl. a. økonomiske interesser og nationale interesser, som ligger til grund for iboernes ønske om uafhængighed.

Den anden korte bemærkning skal være til spørgsmålet om opdelingen af Nigeria i regioner, hvor hr. Albertsen sagde, at det var et spørgsmål, der først kom ind langt senere eller noget senere end Ghanakonferencen. Det er jo ikke rigtigt. Spørgsmålet om opdeling i mange regioner har været diskuteret i Nigeria i mange år, og mange år før Ghanakonferencen blev afholdt; det var ikke nogen ny tanke.

(Kort bemærkning).

Albertsen: Forhandlingerne i Aburi i Ghana var forhandlinger, der blev ført for at få en løsning på de problemer, myrderierne og forfølgelserne af iboerne havde efterladt, og var et forsøg fra alle sider på at nå en enighed. Der blev aftalt en række ting, de blev accepteret af de biafranske repræsentanter, blev accepteret også af de nigerianske repræsentanter, men kunne ikke realiseres på grund af folk hjemme, de folk, der ikke havde været med i forhandlingerne, hvorfor konflikten udkrystalliserede sig i den ulykkelige borgerkrig.

Spørgsmålet om opdelingen i 12 områder har — det er korrekt — været fremme både før og efter Ghanakonferencen, men har altså ikke nogen direkte tilknytning til disse forhandlinger; det var i den forbindelse, jeg antastede det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketings beslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at ned sætte angående forslag til folketingsbeslutning om Danmarks opsigelse af Den nordatlantiske Traktat. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Arne Larsen, Kurt Brauer, Poul Dam og Ømann har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hyrevogne m.v.).

Medlemmer af folketinget Otto Mørch, Horn, Axel Ivan Pedersen og Søgaard har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Reglerne om erhvervs mæssig personbefordring).